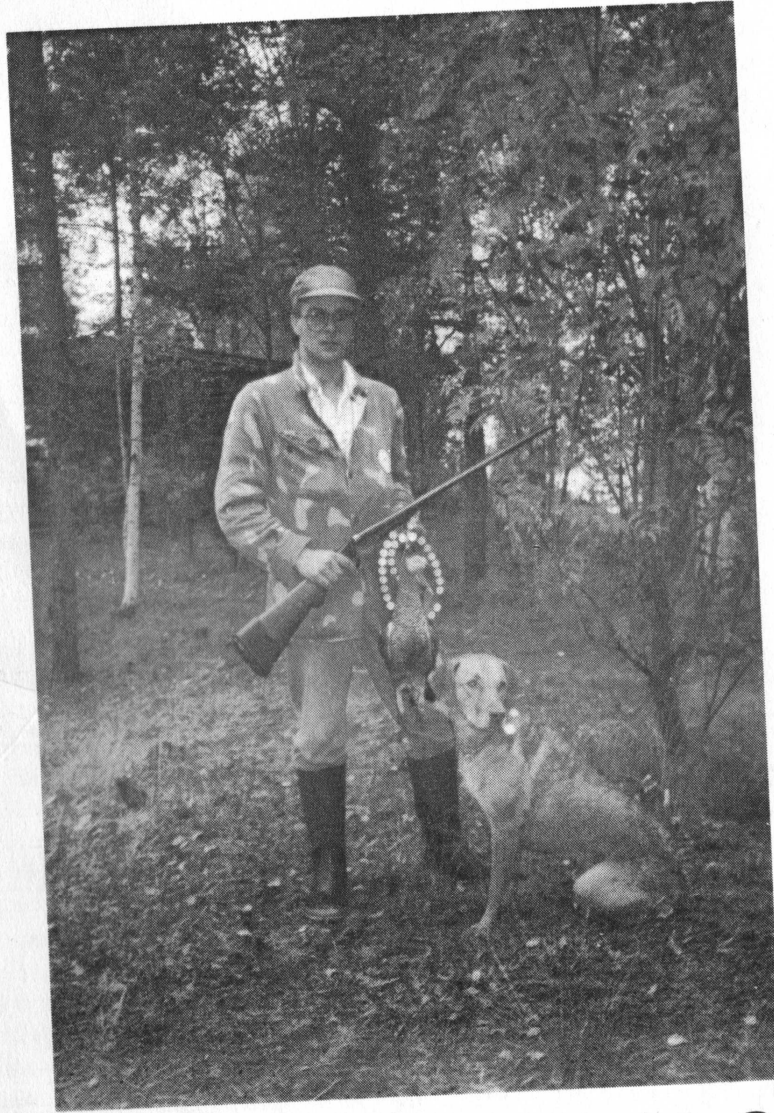

CHESSIE

3-4.89

CHESAPEAKEKERHO

TOIMIHENKILÖT - FUNTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki, puh. 90-746 225

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 Espoo, puh. 90-466 098

Sihteeri

Pirjo Suominen

Kalakontintie 2 G, 02240 Espoo, puh. 90-881 795

Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 Siuntio as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as 8, 00960 Helsinki, puh. 90-317 171

Reija Kaainen

Susitie 18 A 2, 00800 Helsinki, puh. 90-755 7420

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20, 00630 Helsinki, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja
Anita Soinjoki

Toimittajat
Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-
kuvien rasterointi
ä mk 15,-

KANSI: LEIF, GAL, DONALD JA ENOCH (kuva A. Soinjoki)

Pääkirjoitus

Vanha, ryppyinen ja harmaa Cato ikävystytti aikoinaan Rooman senaattia lopettamalla jokaisen puheensa sanoihin: "Muuten olen sitä mieltä, että Karthago on havitettava". Minusta on viime aikoina ruvennut tuntumaan, että muistutan vanhaa herraa sekä sisältä että ulkomuodoltani. Olette ehkä samaa mieltä...?

No, minkäpä ihmisparka ulkomuodolleen voi, mutta kun se neljä kertaa vuodesta tunkee mielipiteineen kerhon jäsenten postiluukusta sisään lehden muodossa, niin samat toistuvat jutut alkavat vähintäänkin haukotuttamaan. Haukotelkaa vapaasti hyvät ystävät, historia on osoittanut että menetelmä on tehokas; Cato sai tahtonsa läpi ja minäkin olen onnistunut siinä muutaman kerran. Käykäämme siis suoraan asiaan: Huhujen mukaan chessieitä on näkynyt näyttelykehissä kesän aikana entistä useammin ja sehän on mukava uutinen (huhu?), mutta missä viipyvät näyttelytulokset. Kennelliitosta ne saapuvat aikanaan jalostustoimikunnalle ja voimme ehkä julkaista ne, mutta paljon mukavampi olisi jos itse lähettäisitte tiedot suoraan minulle. Moni on luvannutkin tehdä näin, mutta eipä vain ole näkynyt. Siis: ostakaa postikortti ja postimerkki, kirjoittakaa korttiin minun nimeni ja osoitteeni sekä seuraavat tiedot:

- näyttelypaikka ja aika, tuomarin nimi, koiran nimi ja palkintosija/sijat
Ellette unohda postittaa korttia, julkaisemme saavutuksenne seuraavassa CHESSIE-lehdessä. Kaikissa kunnan koiralehdissä on sivukaupalla näyttely- ja koetuloksia. Samaan me tuskin pääsemme hetimiten, mutta sivu silloin tällöin olisi ihan mukavaa vaihtelua.

Tästä pääsemekin seuraavaan aiheeseen - nimittäin kokeisiin. Metsästyskokeisiin osallistuneista ei ole tällä haavaa tietoa, mutta taipumuskokeisiin on huhujen perusteella osallistunut ainakin neljä koiraa. Minusta on erittäin myönteistä, että yhä useampi chessieomistaja on kiinnostunut viemään koiransa taippareihin ja olen täysin vakuuttunut siitä, että tulevina vuosina tullaan näkemään chessieitä kilapilemassa metsästyskokeiden voittajaluokassa hyvällä menestyksellä. Kuitenkaan ei välttämättä ole oman edun mukaista jääräpäisesti puskea päätä seinään; eli jos koira jatkuvasti epäonnistuu samoissa osasuorituksissa, sen kanssa tuskin kannattaa mennä kokeisiin ennen kuin ongelma on ratkaistu. Lausahdus "kyllä se kotona tekee kaiken" on minulle erittäin tuttu ja olen sen myös omakohtaisesti kokenut. Tällaisissa tapauksissa ei voi oikeastaan muuta kuin todeta, että "niin, onhan kysymyksessä chessie". Ainoa keino, jonka voit sin ajatella auttavan on harjoitella mahdollisimman paljon yhdessä toisten kanssa. Itse olen kyllä sitä mieltä, että taipumuskokeet eivät ole oikea paikka harjoitteluun; kokeissa ei ensinnäkään pysty tarvittavalla lujuudella korjaamaan koiran tekemiä virheitä. Ja tähän johtaa varsin älykkäiden chessien kohdalla

siihen, että ne oppivat että kokeissa voi pistää hulinaksi. Kotona tämä pu-naisena karjuva ohjaaja on varsin vaikuttava ilmestys chessien mielestä, vie-railla mailla sen sijaan tämä sama henkilö vain kiemurtelee vaivautuneesti ja ähkii tukahtuneesti, vaikka koira pitäisi kuinka lystiä. Lopuksi kannattaa vielä miettiä pitkään, menisikö luokse kutsusta vai ei, sillä ainahan on ole-massa se mahdollisuus että ohjaajan lempeys on näennäistä. Fiksu koirahan las-kee mielessään, että ohjaajan mielentila tuntuu olevan sen laatuinen, että hyök-kää vielä kimppuun.

Käytännön metsästykseseen on myös moni chessie kuuleman mukaan osallistunut - onnellisten omistajiensa mukaan hyvällä menestyksellä. Minusta on hyvin hauska kuulla näitä juttuja, mutta mitä tapahtuukaan, kun pyydän jotakuta kirjaamaan kokemuksensa paperille? Kyseinen henkilö naurahtaa ensin hieman vaivautuneesti, sen jälkeen hän luettelee nopeassa tahdissa neljäsataakuusikymmentäseitsemän hyvää syytä, miksi ei juuri nyt voi täyttää toivomustani. Yleisimmät syyt liene-vät ajanpuute, jonka voin hyvin ymmärtää sekä kirjoitustaidon puute, jota minä en oikein voi uskoa. Kuulemani perusteella voin vain todeta, että uusluku- ja kirjoitustaidottomuus on Suomen maassa yllättäen laajalle levinnyt ilmiö.

Kuinka ollakaan - pääsin taas jälleen aasinsiltaa pitkin seuraavaan aiheeseen; eli lehden ilmestymiseen. Kuten jo kiertokirjeessä totesin, jotkut ovat ihme-telleet missä viipyy CHESSIE-lehti numero 3? Kerrompa teille, että se jäi yk-sinkertaisesti ilmestymättä materiaaalipulan takia. Olen nyt niin monta vuotta kirjoittanut juttuja tähän lehteen, että alan olla melko tyhjään puserrettu. Kun otamme huomioon, miten korkeat lehden painatuskustannukset ovat (todettiin mm. vuosikokouksen yhteydessä), minusta ei ole reilua tuhlata kerhon vähäisiä varoja lähestulkoon pelkkien toisista koiralehdistä lainattujen juttujen jul-kaisemiseen. Tehkää siis hyvät ystävät jotakin ja osallistukaa oman lehtenne tekoon. Kyse ei todellakaan tarvitse olla koiranne sankariteoista - uskokaa minua - koiranne töppäyksistä luetaan ihan yhtä mielellään.

Lehdissä on viime aikoina kirjoitettu melko ahkeraan uudesta koirataudista ni-meltä leptospiroosi. Otsikot ovat olleet sensaatiohakuisia: "UUSI TAPPAVA KOI-RASAIRAUS TARTTUU IHMISIINKIN". Tiedusteltuani eräältä eläinlääkäriltä komment-tia, hän totesi ainoastaan, että mitään paniikkia ei ole. Vaaravyöhykkeessä ovat lähinnä koirat, jotka käyvät Keski-Euroopassa astutusmatkoilla.

Toinen lehdissä esiintynyt koira-aiheinen kirjoitus on koskenut ensimmäistä, pelkästään pikkukoirille tarkoitettua koirapuistoa. Olen sitä mieltä, että se tuli tosi tarpeeseen ja niitä tulisi olla enemmänkin. En ole koskaan ymmär-tänyt, miten pienten koirien omistajat uskaltavat tulla lemmikkinsä kanssa puistoon, jossa ennestään on vaikkapa puolisen tusinaa isoja koiria. Riski, että vahinko sattuu on suuri. Toivon, ettei yksikään chessieomistaja kuulu siihen

ryhmään, joka itsetietoisesti väittää että "täytyyhän pienten koirienkin tottua olemaan muiden kanssa". Kuitenkin on käynyt niin, että pienen koiran, joka on jäänyt isojen jalkoihin ei ole enää tarvinnut tottua mihinkään tämän puoleisessa elämässä. Vaikka iso koira ei olisikaan agressiivinen, se saattaa pelkällä mas-sallaan runnoa pienen kuoliaaksi. Kannattaa muistaa, että koiranomistaja on aina vastuussa koiransa tekosista. Laki ei koske ainoastaan purematapauksia, vaan myös vaatteiden likaamista, loukkaantumisien aiheuttamista ja yleensä kaik-kea mitä koira voi saada aikaiseksi. Omistaja koirineen on siis melkoisen lain-suojaton ellei itse noudata kaikkia sääntöjä ja määräyksiä. Suokaamme siis pie-nille koirille puistossa rauha ja turva ilman ivasanoja ja muistakaamme noudat-taa varovaisuutta ja hienotunteisuutta kanssakäymisessä toisten koirien kanssa. Näin menetellen hyvää kenneltapaa noudattaen lähdemme yhdessä luomaan uutta ja parempaa "koiravuosikymmentä".

HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA 1990

Anita Soinjoki

KAISLIKOSSA SUHISEE

Chessieterveiset täältä Oulusta. NOME-kausi on takana päin ja edessä pitkä talvi mieltä, mikä meni pieleen. Rutja onkin ainut chessie tänä vuonna, joka on "startannut" kokeissa. Vähäsalon Manun Aatu ei tänä vuonna ollut "muka" kilpailukunnossa, joten Manu pitää väli vuoden. Rutja on senkin edestä pitänyt chessien mainetta yllä ja tehnyt tasaista jälkeä. Kaksi koetta - kaksi nollaa. Näissä samoissa kokeissa myös Arttu otti nollat, joten siinä vaiheessa päätin että minun koirani eivät kilpaile enää ikinä. Ei kuitenkaan mennyt pitkää aikaa, kun jo Arttu oli ilmoitettu kokeisiin. Arttu "starttasi" vielä pari kertaa ja menestyi vähän paremmin. Rutjalle kaksi koetta riitti tänä vuonna.

Sitten itse kokeisiin. Koekaudenhan aloittaa perinteisesti Varkauden koe. Tämä koe kerää suuren määrän osanottajia, koska jokainen haluaa nähdä kuinka talven harjoittelu on onnistunut. Henkilökohtaisesti omien koirieni työskentely ei kyllä ilahduttanut. Ei voinut sanoa kuin että "kyllähän ne kotona". Rutjalle näissä kokeissa kävi juuri samoin kuin vuosi sitten samoissa kokeissa. Koe alkoi hakualueelta. Siellä oli kuusi riistaa, joista Rutja toi viisi, mutta viimeisenä ollutta riistaa se vaurioitti. Aivan samoin se teki edellisenä vuotena. Nolla tuli.

Seuraavan kerran yritettiin Talviaisissa kaksi viikkoa myöhemmin. Jo pitkään ennen koetta Rutja oli käyttäytynyt "oudosti". En oikein tiedä mikä sitä vaivasi, mutta se oli ollut ihmeen vaisu ja sellainen kunnon sähkökyky puuttui sen otteista. Kokeisiin kuitenkin mentiin. Koe alkoi n. 70 m pitkällä maaohjauksella. Sain Rutjan noin kymmenen metrin päähän ohjauksista, mutta jostain kumman syystä se aina palasi takaisin päin. Lopulta ohjaus jäi saamatta ja keskeytin kokeen, vaikka tuomari olisi halunnut meidän vielä jatkavan. En kuitenkaan halunnut "rassata" Rutjaa, koska ohjaus on sillä ollut lähes aina varmaa, joten tuskin sinä päivänä olisi mikään muukaan onnistunut. Myös Artulla keskeytin ja Talviaisista Ouluun ajaessa päätin, etteivät minun koirani kilpaile. Neljä "starttia" - neljä nollaa.

Niinpä vain jälleen tuli lupaukset rikottua ja yritin Artulla omista kokeista Hailuodossa. Siellä Arttu onnistui vähän paremmin ja sai kakkosen. Sen jälkeen ilmoitin sen vielä kauden viimeiseen kokeeseen Vaasaan. Siellä Arttu sai kolmosen. Joten loppukausi meni hiukan paremmin, vaikkei sen esityksissä ollutkaan hurraamista. Tällaista on minun kohdallani ollut koekausi. Harmittaa vain Rutjan epäonnistumiset. Tällä kaudella ei ollut yhtään chessiä, joka olisi palkittu. Olisi edes Manu yrittänyt Aatulla, tiedä vaikka olisi menestynyt paremmin. Tätä menoa ei ainakaan chessien maine metsästyskoekoirana parane. Tosin ainakin minun mielestäni kokeista viis, kunhan vain koira pelaa käytännön metsällä.

Rutja ja Arttu ovat kyllä tehneet metsällä ihan hyvää työtä, mutta silti ne yhdessäkin ovat vain murto-osa Nöpön työskentelystä. Molemmat kyllä hakevat ammutun riistan ja etsivät muiden ampumia haavakoksi jääneitä, mutta Nöpön armoton peräänantamattomuus, omatoimisuus ja työinto niillä on paljon heikompi. Nöpö käy itse katsomassa rannalla pahimmatkin paikat, Rutja ja Arttu pitää käskä.

Metsällä ollessani minulla on yleensä mukana kaksi koiraa ja toinen on aina Nöpö. Jos tulee "paha paikka" ja muut epäonnistuvat, niin Nöpö todennäköisimmin hoitaa homman. Itse olenkin siitä onnellisessa asemassa, että pääsen syksyllä jahiin vaikka joka ilta. Hyvät sorsastusmaastot 1-3 kilometrin säteellä eivät jätä montaa iltaa vapaaksi syksyisin.

Näyttelyssä Rutja kävi heinäkuussa ja sai kolmannen serttinsä. Sertit se saikin suhteellisen helposti, kaikkiaan seitsemän näyttelyä on käyty.

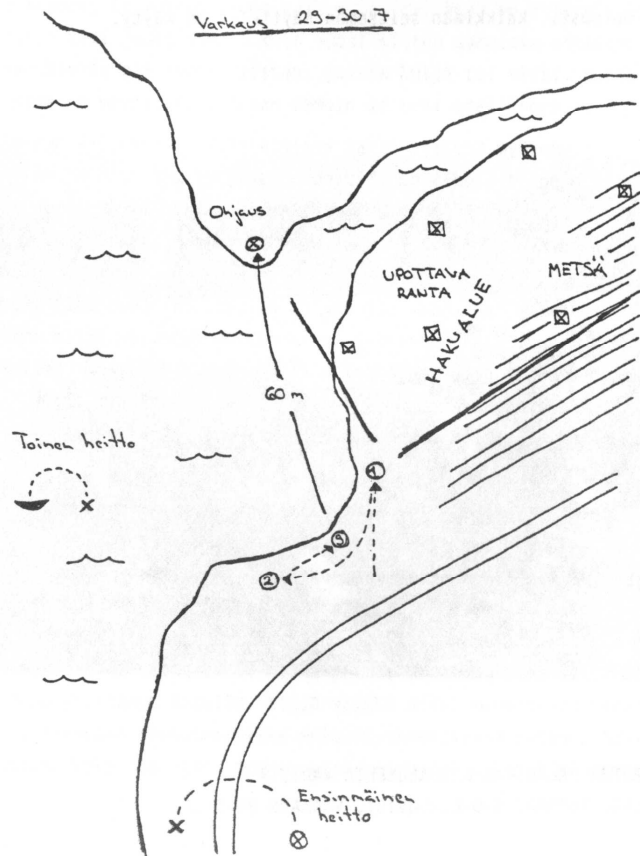

RUTJA PALAUTTAA HAKUALUEELTA VARISTA
VAS. TUOMARI G-O LINDQVIST, VARKAUS 29-30.7.

Sitten metsästyskokeista. Kävin siis neljässä kokeessa ja yritänkin kertoa niistä hieman, jotta tulisi hieman kuvaa siitä, millaisia avoimen luokan kokeet ovat. Olen yrittänyt piirtää jonkinlaisia karttoja, joita katsomalla ja tekstiä lukemalla ehkä saa paremman kuvan kokeen kulusta.

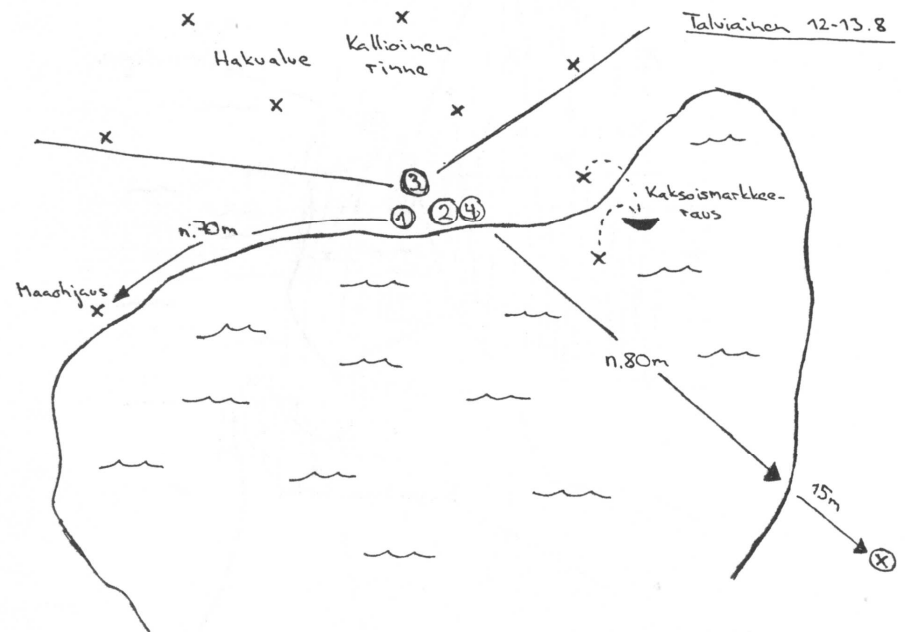
VARKAUS 29-30.7.89

Koe alkoi hakualueelta ①, jossa oli 3 varista ja 3 lokkia. Hakualueen tyhjennettyä siirryttiin kaksoismarkkeeraukseen ②. Ensin heitettiin varis maalle ja sitten lokki veteen. Sitten seurasi vesiohjaus ③. Ohjausta vaikeutti koiran ohjaaminen rannan suuntaisesti ja Arttu nousikin ojan suulla rannalle. En saanut sitä siitä takaisin veteen, joten jouduin kutsumaan sen pois ja lähettämään uudelleen. Toisella lähetyksellä ohjaus onnistui.

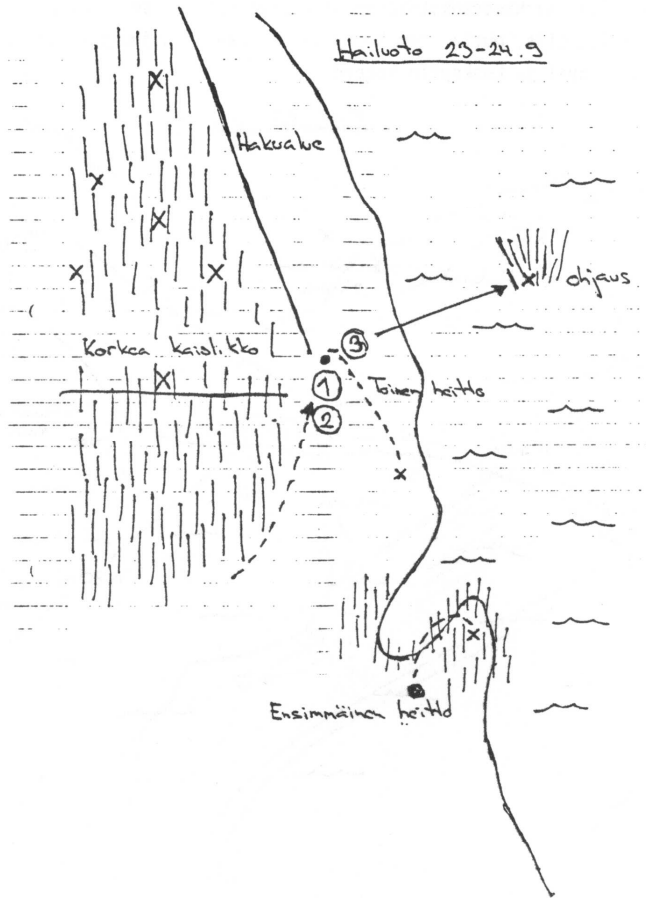
TALVIAINEN 12-13.8.89

Aluksi koira soudettiin veneellä järven toiselle puolelle. Koe alkoi maaohjauksella ①, jonka pituus oli n. 70 m. Ohjausriista oli iso sorsa. Sen jälkeen siirryttiin hakualueelle ③. Haku oli laaja ja jyrkässä rinteessä. Siellä oli kuusi riistaa. Koiran tuotua 2 riistaa, haku keskeytettiin ja seurasi kaksoismarkkeeraus ②. Heitot tulivat veneestä, toinen veteen ja toinen maalle. Markkeerausten jälkeen siirryttiin hakualueelle, josta tuotiin loput riistat. Lopuksi seurasi vesiohjaus ④. Koira ohjattiin järven yli n. 80 m, jonka jälkeen vielä maata pitkin n. 15 m. Arttu tekikin hakualueella omaa showtaan. Välillä se kävi selän takana järven uimassa. Hakualueelta palauttaessaan koirat joutuivat ylittämään pienen ojan. Arttu tekikin jälleen loitavan esityksen. Varista palauttaessaan se laski sen ojan reunalle, kävi juomassa, otti variksen ja toi minulle. Markkeerauksista se ei nähnyt kumpaakaan. Kuitenkin Arttu vielä jatkoi hakualueella, mutta sen homma oli pelkkää hupijuoksua. Tässä vaiheessa pinnani oli täysi ja keskeytin kokeen.

HAILUOTO 23-24.9.89

Koe alkoi hakualueella ①, jossa oli 6 riistaa, variksia, lokkeja ja kani. Haun jälkeen seurasi kaksoismarkkeeraus ②. Ensimmäinen lokki heitettiin kaislikkoon ja toinen koiran selän taakse. Tällä heitolla haluttiin katsoa paikallaan pysyminen. Lopuksi vesiohjaus ③. Arttu selvitti kaikki ja sai toisen palkinnon.

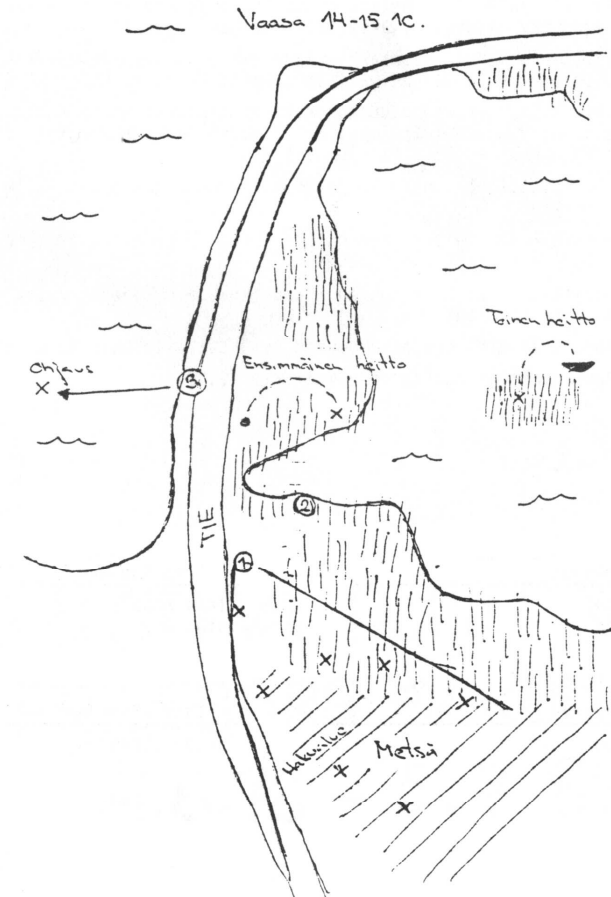
VAASA 14-15.10.89

Jälleen koe alkoi hakualueella ①, jossa oli 7 riistaa. Ensin sieltä tuotiin kaksi. Sen jälkeen siirryttiin kaksoismarkkeeraukseen ②. Molemmat korkeaa kaislikkoa, johon koiran oli mentävä uimalla. Tämän jälkeen siirryttiin taas hakualueelle. Lopuksi oli vesiohjaus ③. Arttu suoritti kaikki, mutta omalla tyylillä. Välillä se toi selän takaa maantiellä olevasta toimitsijoiden riistapussista lokin. Vähän samaa rataa meni koko koe. Sai se kuitenkin kolmannen palkinnon. Mainittakoon, että kaikki avoimen luokan kokeet päättyvät laahausjälkeen. Sen pituus on n. 250 m ja koira lähetetään n. 30 m jäljen sivusta.

Jouluterveisin

Tapio Sihvonen ja perhe

PS. Loppusyksystä saimme perheenisäyksenä tyttövauvan. Miten se koulutus aloitettiin? Kahdella vihellyksellä luokse ja yhdellä istumaan ...

Pöytäkirja Chesapeakekerho-Chesapeakeklubben r.y:n
vuosikokouksesta

Paikka: Aitoon Emäntäkoulu, Aitoo
Aika: 8.7.1989 alkaen klo 18.30
Läsnä: 16 kerhon jäsentä

- 1 § Kerhon puheenjohtaja avasi kokouksen toivottaen kaikki tervetulleiksi.
- 2 § Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Anita Soinjoki ja sihteeriksi Irma Koponen.
- 3 § Todettiin kokouksen laillisuus.
- 4 § Valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Eeva Aurelius ja Tapio Sihvonen.
- 5 § Hyväksyttiin yksimielisesti hallituksen vuosikertomus, varainhoitokertomus ja tilintarkastajien lausunto.
- 6 § Päätettiin yksimielisesti myöntää hallitukselle tili- ja vastuuvapaus.
- 7 § Valittiin hallituksen puheenjohtajaksi Anita Soinjoki seuraavaa toimintavuotta varten. Hallituksen erovuorossa olevia jäseniä Irma Koposta ja Reija Kaheista ehdotettiin jatkamaan seuraavat 2 toimintavuotta. Ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti.
- 8 § Valittiin kaksi tilintarkastajaa Hannu Kuusela ja Päivi Pirnes. Heidän varamiehikseen valittiin Matti Heino ja Raimo Lehtinen.
- 9 § Valittiin riistatoimikunnan kokoonkutsujaksi Hannu Kuusela, huoltojoukkojen kokoonkutsujaksi Päivi Pirnes ja chessietreffitoimikunnan kokoonkutsujaksi Anita Soinjoki.
- 10 § Hyväksyttiin talousarvio ja toimintasuunnitelma alkavalle toimintavuodelle.
- 11 § Hyväksyttiin hallituksen esitys pitää varsinaiset jäsenmaksut ja perhejäsenmaksut ennallaan.
- 12 § Todettiin että hallituksen kokouksen päätettäväksi esittämiä asioita ei ollut.
- 13 § Todettiin että muita kokouksen hyväksyttäviä asioita ei ollut.
- 14 § Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 19.30.

Pöytäkirjan vakuudeksi:
Helsingissä 8.8.1989

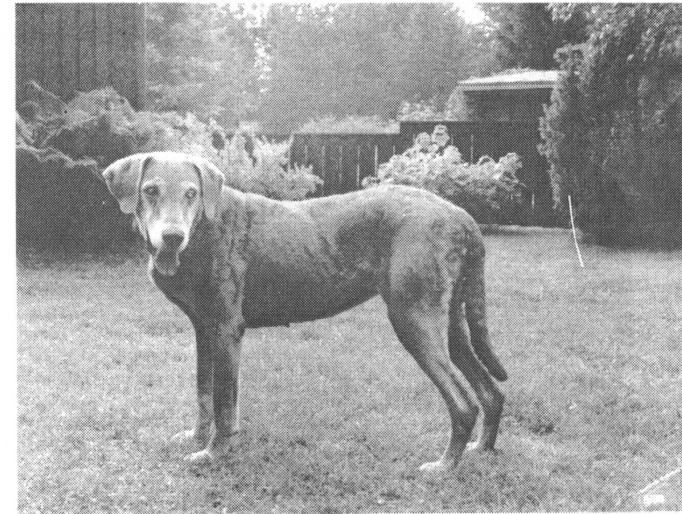
Anita Soinjoki
Anita Soinjoki
puheenjohtaja

Eeva Aurelius
Eeva Aurelius

Irma Koponen
Irma Koponen
sihteeriksi

Tapio Sihvonen
Tapio Sihvonen

Meille niin rakas FRIDA on poissa kaivaten Järviset

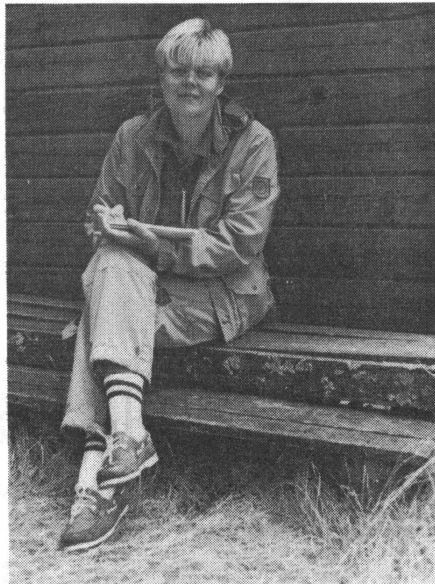

KANS. & SFMVA, POHJ. V-80, V80
FRIDEBORG AV KOMSALÖ
4.6.78 - 5.7.89

CHESSIE TREFFIT

Heinäkuun 7-9. päivinä meillä oli jälleen kerran mahdollisuus viettää ratkiriekkukat treffit Aitoossa. Sää oli kaunis ja helteinen suosien enemmän ihmisiä kuin koiria. Olikin hauskaa katseltavaa, kun perjantaina auto toisensa jälkeen ajoi pihaan; heti kun autojen ovet avattiin ensimmäisinä poistuivat koirat. Yksi syöksyi takaluukusta, toinen hyppäsi omistajansa yli etuoven kautta, joku taisi jopa kiemurrella itsensä ikkunasta ulos. Kaikilla oli kuitenkin sama päämäärä: UIMAAN pitkän ja kuuman matkan jälkeen.

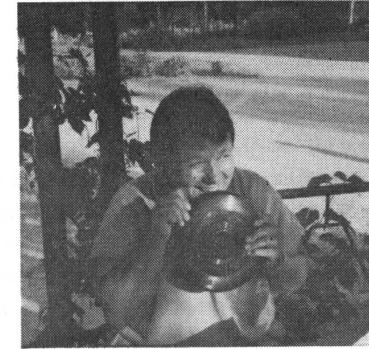
Perjantai-ilta vietettiin lähinnä seurustelun merkeissä. Toisilla kuulumisten vaihtaminen venyi pikkutunneille asti. Lauantaiaamuna aloitettiin koulutukset Erja Elgin johdolla. Erjahan oli monelle tuttu jo ennestään taipumuskoetuomarina ja taitavana kouluttajana. Hän on myös ollut usein nähty vieras treffeillämme, ja kerran itse ohjannut kouluttamansa chessien metsästysviestissämme. Sarah-niminen narttu oli silloin paras nuortenluokan koira. Kuivasta ja kuumasta säästä huolimatta koirat työskentelivät pienen alkulämmittelyn jälkeen ihan mukinmenevästi. Metsästä löytyi jopa sinne viime vuonna kadonnut dummy. Minun on tosin tunnustettava, etten ole aivan varma siitä oliko kyseessä koiran harjaantunut hajuaiisti vai Erjan harjaantunut "dummy-tutkakatse".

TESTITUOMARIMME ERJA ELG

Lauantai-ilta kului ensin vuosikokouksen merkeissä. Puheenjohtajana minun on todettava, että toivoisin hieman vilkkaampaa osallistumista kokouksen kulkuun, keskustelua ja mielipiteiden vaihtoa saisi olla enemmän. Vuosikokouksessa on paras mahdollisuus vaikuttaa kerhon toimintaan.

Seuraavaan ohjelmanumeroon osallistuttiin sitäkin vilkkaammin. Vuorossa oli frisbee-kilpailu ja ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua. Tänä vuonna käytettiin erikoisesti koirille tehtyä frisbeeta, made in USA tietenkkin. Väittämän mukaan sen piti maistua suklaalta, joten tietysti kaikkien ohjaajienkin piti maistaa sitä.

MAISTUUKO SUKLAALTA?

Yleisö eli täysin siemauksin mukana - koiria kannustettiin huudoin ja taputuksin. Ohjaajat saivat sen sijaan kuulla osuvia kommentteja heittotaidoistaan. Kilpailu on vuosi vuodelta tullut tiukemmaksi, mutta yksi on yli muiden: Molla. Miten monta kertaa Molla onkaan jo voittanut kilpailun? Kahdeksanvuotiaana hänessä on vielä lennokkuutta ja innokkuutta enemmän kuin monessa nuoressa koirassa. Onko Molla nyt frisbee-uransa huipulla - miten käykään ensi vuonna? Mainittakoon, että Mollan ohjaajana toimi Marko Koponen, mestariheittäjä parhaasta päästä, sillä Mollan omistaja Irma Koponen voitaneen lukea joukkoon "melko huonot, vaan ei ihan surkeat heittäjät". Pienenä salaisuutena voinen kertoa, että Mollalla on tiukka harjoitusohjelma ympäri vuoden. Paitsi käytännön harjoituksia, hänet valmennetaan myös psyykkisesti. Olen itse nähnyt kuinka sekä Irma että Marko Mollan vielä ollessa sikeässä unessa käyvät tuon tuostakin kuiskaamassa hänen korvaansa tuon maagisen sanan: frisbee, Molla, frisbee... Sillä, joka haluaa koiransa perivän Mollan manttelin, on siis pitkä ja vaativa valmennustyö edessään. - Seuraaviksi frisbee-kilpailussa sijoittuivat: 2. Backo ja Tarja, 3. Ringo ja Erja ja 4. Arttu ja Tapio.

FRISBEE-KILPAILUN YLPEÄT VOITTAJAT

Lauantai-ilta jatkui saunomisen, makkaranpaiston ja virvokkeiden nauttimisen merkeissä. Rehellisesti sanoen juttua riitti seuraavaan aamuun asti, jolloin kalpea ja edellistä päivää hieman vaisumpi ches sieväki kerääntyi aamiaisen jälkeen metsästystestiin. Testin ylivoimainen voittaja oli tänäkin vuonna Olalis Bertta eli Rutja, omistaja Tapio Sihvonen, kasvattaja Olavi Laakko. Paras vesityö-palkinto meni Olalis Adamille eli Aatulle, omistaja Manu Vähäsalo, kasvattaja Olavi Laakko. Paras nuori palkinto jaettiin pitkästä ajasta ja sen voitti Blustrywood's Bluewater Tide eli Reggae, omistaja & kasvattaja Gun Holmström.

VUOROA ODOTELLESA

Kun ajatellaan testiä ja metsästyskoulutusta noin kokonaisuudessaan, on todettava että tietyt tyypilliset ongelmat tuntuvat vuosi vuodelta jatkuvan. Tällä en tarkoita chesseille niin tyypillistä "yök, kylmä varis -syndroomaa" vaan puutteita niin tottelevaisuudessa kuin ohjaajan ja koiran välisessä kontaktissa. Nämä kaksi asiaa kulkevat tietenkin osittain käsi kädessä. Pahin ongelma kouluttajan kannalta koulutustilanteessa on ohjaajan ja koiran välillä vallitseva luottamuspuula. Tämä ei missään tapauksessa koske vain chessejä, sitä esiintyy jokaisella koulutus kentällä koulutettavan rodusta riippumatta. Treffeillä käydyissä keskusteluissa todettiin, että mikäli koiran luottamus ohjaajaan on horjunut, pystyy kokenut kouluttaja antamaan päteviä neuvoja tilanteen korjaamiseksi. Usein on kysymys ainoastaan siitä, että ohjaaja koiran kanssa harjoittellessaan ei ole riittävän selvästi pystynyt tuomaan esille mitä oikeastaan haluaa koiransa tekevän. Koira, joka ei ymmärrä mistä on kysymys, saattaa kieltäytyä kokonaan työskentelemästä, ryhtyä pelleilemään tai rähisemään muiden paikalla olevien koirien kanssa. Pahimmassa tapauksessa otetaan niin reilusti "takapakkia", että entisen koulutustason saavuttamiseksi on aloitettava aivan alusta uudestaan. Todellinen koiluttajan painajainen on kuitenkin sellainen ohjaaja, joka ei luota eikä arvosta koiraansa. On kamalaa katsoa miellyttämisenhaluista koira, joka tekee epätoivoisesti kaikkensa täyttääkseen ohjaajan käskyä, jota ei kuitenkaan ymmärrä. Ohjaaja tulee yhä vihaisemmaksi, koira hermostuu ja menee lukkoon ja kohta tilanne on täysin solmussa. Ohjaajan mielestä koira on täysi torvi joka ei opi mitään, vikahan ei missään tapauksessa voi olla hänessä itsessään.

RENTOUTUMINEN ON TÄRKEÄÄ SUORITUSTEN VÄLILLÄ

Koska meidän koiramme, chessiet, ovat väitetyistä kovapäisyydestään huolimatta erittäin herkkiä ja miellyttämisenhaluisia, olisi erittäin tärkeää että koulutuksessa lähdetäisiin tilanteesta, jossa ohjaaja antaa koiran tuntea, että sitä arvostetaan ja siihen luotetaan. Ongelmien ilmaantuessa kannattaa pysähtyä hetkeksi ja kysyä itseltään: "Teinkö minä nyt oikein, millä muulla tavalla voisin opettaa tätä liikettä koiralleni?" Tunnustakaa sitten reilusti ainakin itsellenne että te olitte väärässä ja koira oikeassa ja yritäkää yhdessä uudestaan. Tulette hämmästyämään, minkälaisen tuloksen ohjaajan itsekritiikki saa koirassa aikaiseksi. Kaikista koirista ei luonnollisestikaan tule esim. metsästysvalioita, mutta henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että ohjaaja joka tarpeettoman kovin ottein "kouluttaa" koira jota pitää samalla tyhmänä, arvottomana otuksena, joka ei kuitenkaan koskaan opi mitään ei ole koiranomistajana minkään arvoinen. Hänelle sopisi paremmin esimerkiksi täytetty pöllö kirjahyllyssä.

Sunnuntaina iltapäivä kului näyttelyn merkeissä. Tuomarimme Tuula Jokela valitsi näyttelyn kauneimmaksi uroksen: Olalis Benson eli Backo, omistaja Tarja Piirala, kasvattaja Olavi Laakko. Vastakkaisen sukupuolen paras oli Kans. & SF MVA Filippa av Komsalö eli Bertha, omistaja Hannu Kuusela, kasvattaja Gun Holmström. Paras veteraani oli Early Morning av Komsalö eli Molla, omistaja Irma Koponen, kasvattaja Gun Holmström. Erikoispalkinnon parhaasta turkista sai Silly Goose av Komsalö eli Reetta, omistaja Eeva Aurelius, kasvattaja Gun Holmström.

BACKO - TUULA JOKELA - BERTHA

Lopussa kiitos seisoo, sanotaan. Tuskinpa sillä nyt ihan tätä tarkoitetaan, mutta lopuksi haluaisin jälleen kerran kiittää treffitoimikunnan puolesta niitä henkilöitä, jotka avustivat treffeillä. Ensinnäkin on kiitettävä Leena Tuomista, jolle olemme jo ennestään niin suuressa kiitollisuudenvelassa että tuskin ikinä pystymme maksamaan takaisin niitä työtunteja, jotka hän on omasta ajastaan pistänyt esivalmistelujen tekemiseen keittiössä ja ottaessaan meidät vastaan koululla.

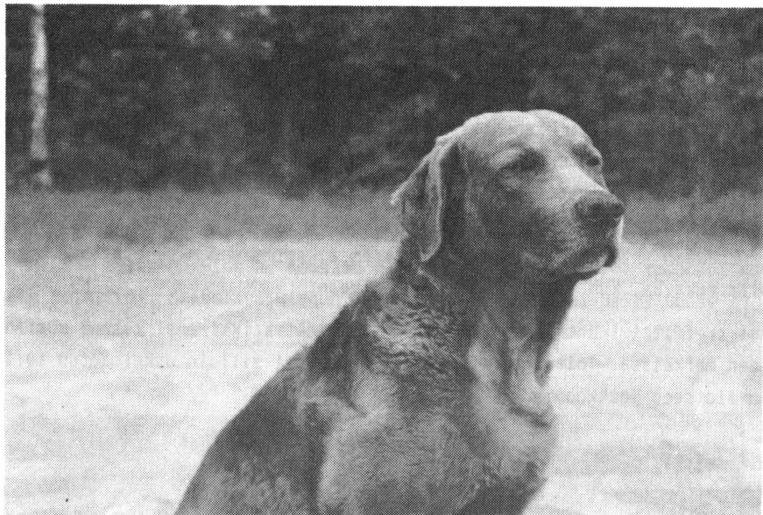
Kiitokset Erjalle niistä arvokkaista neuvoista ja ohjauksesta, jonka saimme. Kiitokset Tuulalle, joka niin lyhyellä varoitusaajalla suostui tulemaan arvos-telemaan näyttelymme. Toivomme näkevämme teidät myös tulevaisuudessa treffeil-
lämme. Kiitokset Päivi Pirnekselle - huoltojoukkojen vetäjälle - joka hoiti muonituksemme moitteettomasti, vaikka hetken näytti siltä että hän joutuisi hoitamaan koko shown yksin. Kiitokset myös teille, jotka aitoa talkoohenkeä osoittaen autoitte Päiviä keittiössä. Kiitokset sille joukolle, joka jäi jäl-keen auttamaan yhteisten tilojen siivouksessa, saimme huomata että siivouskin voi olla mukavaa, kun valitsee seuransa oikein.

Lopuksi treffitoimikunta toivoo tapaavansa teidät kaikki ensi kesänä uusien kujeiden merkeissä. Toivomme, että entistä useampi silloin uskaltautuu tulla mukaan iloiseen joukkoomme.

Anita Soinjoki

Hyvää Joulua ja
 riistaisaa Uutta Vuotta 1990
 toivoo Lehtiset

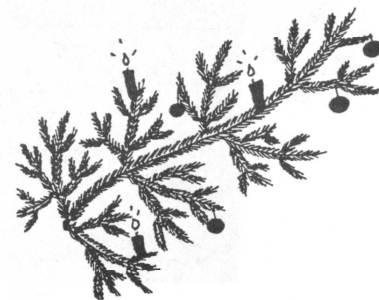
Robin on poissa, Robin kuoli syöpään
 syksyn metsästyskauden jälkeen.
 Robinin, ensimmäisen koiramme paikkaa
 ei voi toinen koira viedä, mutta Robin
 ihastutti meidät hymyileviin chesseihin,
 joten odottelemmme uutta chesse-ystävää

Hauskaa
 Joulua
 &

Vauhdikasta
 Uutta
 Vuotta

Sessujenne
 Seurassa.

ti Backo,
 Tarja & Jussi

HAUSKAA JOULUA

★ JA ★

MENESTYKSEKÄSTÄ

UUTTA VUOTTA
CHESSIEVÄELLE

MOLLA & REGGAE
IRMA & MARKO

Jouluihoa!

Yankee ja Järviset

FINNPAP

PLUTO

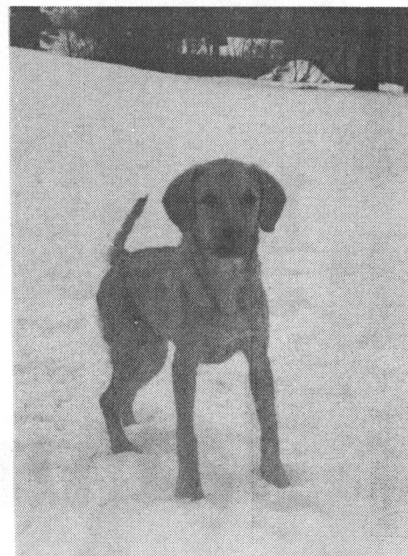
HYVÄÄ
JOULUA ★
JA
ONNELLISTA
UUTTA
VUOTTA

1990

&

EMMI

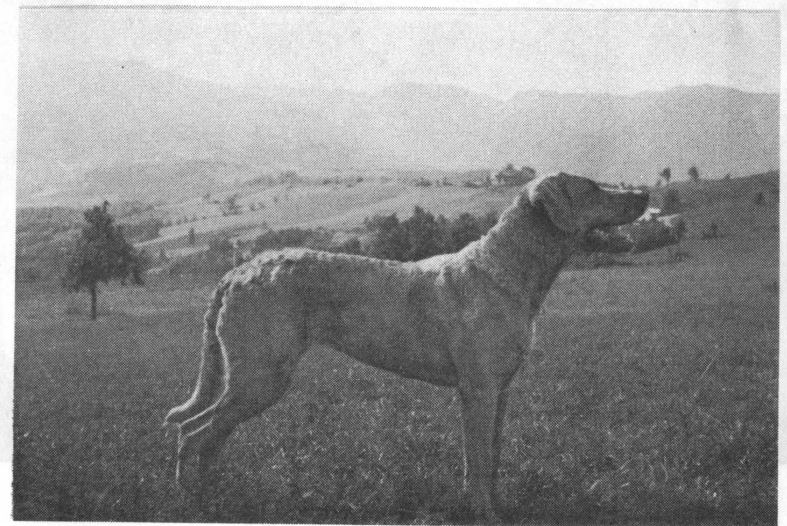
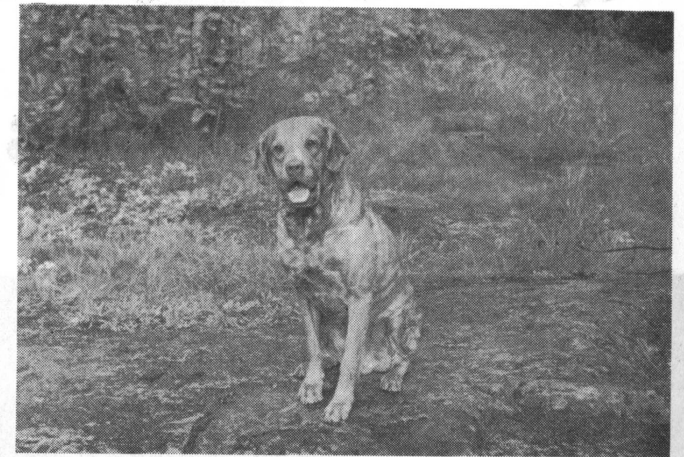
&

REIJA

HYVÄÄ
JOULUA
t. VÄINÖ

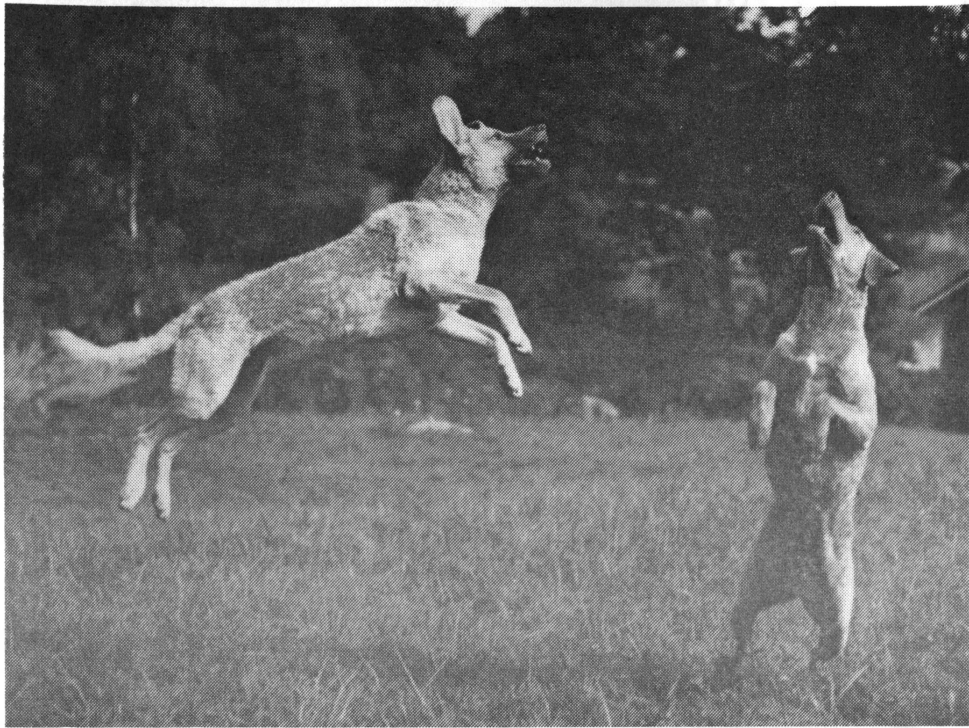

Hyvää Joulua
ja onnellista
Uutta Vuotta

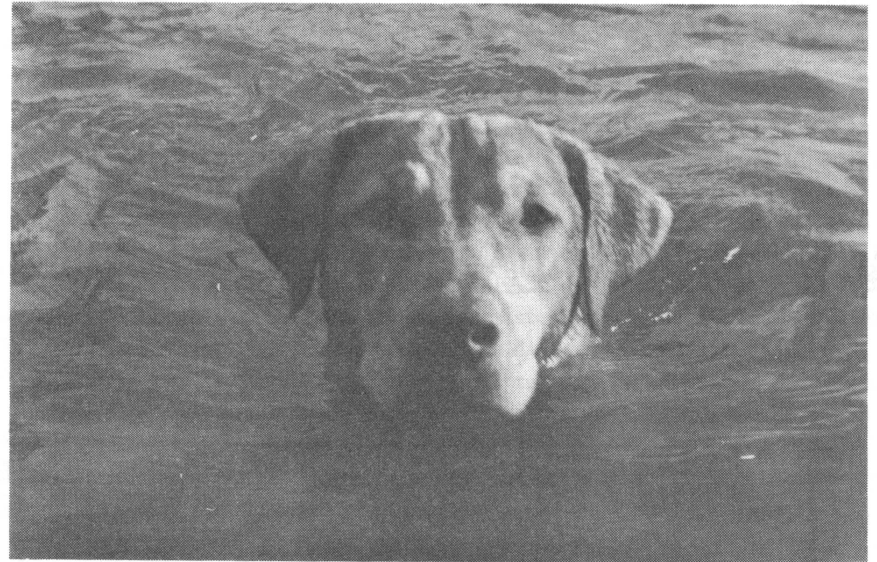
Sandi
ja
Suomiset

 HYVÄÄ JOULUA
GOD JUL
MERRY CHRISTMAS

 t: kennel HIGH NOON

HYVÄÄ JOULUA
 GOD JUL

ESTOY &

MADDE

★
RAUHALLISTA
★ JOULUA JA
ONNELLISTA
UUTTAVUOTTA ★

TATU

JA EEVA

BOSS

NUPPU

Hyvää Joulua

t. toimitus

LEHDISTÄ SAKSITTUA

American Chesapeake Club Bulletin syys-lokakuu 1989

SORSASTAJAN PAINAJAINEN - HAAVOITTUNUT JA SUKELTAVA SORSA

Paras tapa saada erityisen tuskainen ilme sorsastajan kasvoille on tiedustella miten hänen noutajansa toimii, kun se lähestyy haavoittunutta sorsaa, joka vielä pystyy sukeltamaan. Olen huomannut itse, että tilanne on erityisen vaikea, kun metsästetään virtaavissa vesissä.

Ongelmaa ei tietenkään synny, jos voit lopettaa linnun toisella laukauksella. Näin hyvää onnea on kuitenkin harvoin matkassa, joten koirasi joutuu useimmiten kasvotusten vaikeasti ratkaistavan ongelman kanssa. Ohjauksen opettaminen koiralle on tietenkin askel oikeaan suuntaan. Se on erityisen kätevää silloin, kun sorsa sukeltaa ja tuleekin pintaan koiran takana tai jopa vastarannalla.

Ajattelin kertoa lukijoille harjoituksesta, jonka keksin eräänä kesäpäivänä ja joka minusta on oiva lisä ohjausharjoituksiin. Olin uimassa chessieni kanssa ja olin sitonut dummyyn noin kymmenen jalkaa pitkän oppoavan narun. Huomasin, että nykäistessäni rajusti narusta dummy upposi veteen. Uin eteenpäin vetäen aina välillä narusta ja rohkaisin koiraani uimaan ympyrää aina kun dummy katosi. Kun koira viimein onnistui saamaan kiinni "sukeltavan" dummyn uimme kilpaa rannalle ja otin palautuksen vastaan.

Seuraavana syksynä kohdatessani jälleen "sorsastajan painajaisen", huomasin että sorsan sukeltaessa koira alkoi välittömästi uida ympyrää. Useimmiten koirani pystyi itseksensä seuraamaan haavoittunutta lintua eikä tarvinnut lainkaan ohjausta. Tämän lisäksi koirani onnistui noutaa useita sellaisia lintuja, jotka minä olin täysin kadottanut näkyvistä.

Jälkikirjoituksena voinen lisätä, että tämä menetelmä on erinomainen myös koiran ohjaajan kuntoa ajatellen.

Jack Watson

käännös Anita Soinjoki

PS. Kuka meistä chessieomistajista täällä Suomessa ehtii ensiksi kokeilemaan yllämainittua harjoitusta? Nyt tosin kelit eivät juuri houkuttele ainakaan meikäläistä uimaan, mutta on kai meillä kerhossa yksi talviuimarikin!? Kirjoitelkaa ja kertokaa ihmeessä kokemuksestanne; upposiko dummy, koira vai omistaja!

ACC - Bulletin syys-lokakuu 1989

CHESAPEAKELAHDENNOUTAJA OLI NÄYTTELYN KAUNEIN SVEITSISSÄ

Ensimmäistä kertaa Sveitsin historiassa on chessie voittanut "näyttelyn kaunein" -arvon. Tämä tapahtui Sveitsin Noutajakoiraajärjestön näyttelyssä 6-7. toukokuuta 1989. Näyttelyyn oli ilmoitettu 297 koiraa, joista suurin osa oli labradoreja

ja kultaisia, mutta muutama sileäkarvainen, yksi kiharakarvainen ja yhdeksän chessiä osallistuiivat myös.

Voittanut koira oli narttu: Sveitsin muotovalio WATER-LOVER'S HILLIE BILLIE (CH Eastern Water's Jupiter Cox - CH Eastern Water's June) kasvattaja Maya Mechler, omistaja H. Niederman.

Tuomari oli meillekin tuttu: Mrs. Joyce Munday Sharland-kennels, Englanti.

Mikäli vastaavaa joskus tapahtuisi Suomessa tai jos chesie edes voittaisi ryhmäkilpailun, lupaan ja vannon että tarjoan kaikille näyttelyssä läsnä oleville chesieomistajille kahvia, kermakakkua, shampanjaa tai ainakin kuohuviiniä... Huhut kertovat muuten, että Joyce olisi tulossa Suomeen ...

Anita Soinjoki

KOIRAMME-lehti 10/89:

Leptospiroosia Suomessa

● Leptospiroosi on monissa maissa tavattava infektio tauti, joka tarttuu useimpiin kotieläimiin ja ihmiseen. Suomessa tauti on tähän saakka ollut harvinaisen, mutta koirien karateenimääräysten poistuttua se tulee todennäköisesti yleistymään. Tänä kesänä on todettu kahden eri koiranomistajan koirilla kohonneita Leptospira iterohemorragiaetiitteitä. Koirat ovat olleet myös kliinisesti sairaita ja toinen niistä on kuollut.

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston antamassa tiedotteessa selvitetään, että yleisimmin koiralla tavattavaa leptospiroosia on kahta tyyppiä, *L. canicola* ja *L. iterohemorragiae*. Ensimmäinen on lähinnä munuaistulehduksen aiheuttaja, oireina ovat oksentelu, ruokahaluttomuus, jano, kuumetta sekä munuais- ja maksatulehduksen oireita. Se tarttuu yleensä koirasta koiraan, mutta voi tarttua myös ihmiseen.

Jälkimmäinen vaurioittaa ensisijaisesti maksaa ja aiheuttaa verenvuotoja ja kuumetta. Rotat ovat yleisiä taudin levittäjiä.

Leptospiroosi leviää virtsan välityksellä ja virtsan saastuttaman maaperän ja veden kautta. Myös oireetomat taudinkantajat voivat levittää tautia.

Itämisaika on noin viikko. Taudinkuva vaihtelee hyvin äkillisestä kroonisesta. Diagnoosi sairastuneesta koirasta tehdään verinäytteellä.

Tautia voidaan hoitaa antibiooteilla, mutta hoitamattomana se on hengenvaarallinen. Ihmisellä tauti voi alkaa flunssan oireilla ja päätyä keltatautiin. Ennaltaehkäisyä varten on koirille rokote, joka annetaan kahdesti 2–4 viikon välein ja uusintarokotukset vuosittain. Rokotusta suositellaan ulkomaille matkusta-

ville koirille sekä sairastuneen koiran kanssa kontaktiin joutuville, kuten saman kennelin muille koirille. Toistaiseksi eläinlääkintöosasto ei katso tarpeelliseksi kaikkien koirien rokottamista. Rokotetta on ollut Suomessa pieni varasto, joka loppui pian asian tultua lehdistössä julki. Rokotetta on kuitenkin tilattu lisää.

Koirien maahantuontia suunnitteleville suositellaan, että selvitetään ostokennelin tautitilanne. Aikaisemmin vaadittiin mm. Englannista saapuville koirilta tutkimus- tai rokotustodistus leptospiroosia vastaan. Vaikka tämä ei olekaan enää vaatimuksena, kannattaa koiran ostoa suunnittelevan kuitenkin huolehtia asiasta koiran oman turvallisuuden takia.

Leptospiroosi kuuluu vastustettavien eläintautien valvottavien tautien ryhmään. Kun tauti todetaan koiralla, se ei kuitenkaan aiheuta lainsäädännöllisiä toimenpiteitä eikä oikeuta korvauksiin. Omistajan muut koirat suositellaan rokottaviksi, ja ne on pidettävä eristettyinä kunnes taudinpurkauksen voidaan katsoa olevan ohi.

Useimmat desinfektioaineet tehoavat leptospiroosin. Taudin ennaltaehkäisyssä rottien hävyys ja hyvä ympäristöhygieniat ovat tärkeitä. Ihmisiä varten rokotteita ei ole. Ei tiedetä, mistä sairastuneet koirat ovat tartunnan saaneet. Pentuja odottanut narttu, joka kuoli, ei ainakaan ollut käynyt ulkomailta.

TESTAA ITSESI

Jokaisessa itseään arvostavassa lehdessä on nykyään "TESTAA ITSESI" - juttu. Toimitus päätti yrittää samaa, joten ole hyvä:

Käyt liian usein koiranäyttelyissä, mikäli yksikin seuraavista väitteistä pitää paikkansa:

- Viet tyttäresi katsomaan balettia ja hän pyytää sinua ostamaan LUETTELON.
- Naapurit tuovat uuden vauvansa näyttille ja sinä tiedustelet sen SUKUTAULUA.
- Kesän hellepäivinä sinun on asuttava kennelissä, koska se on talosi ainoa osa joka on ILMASTOITU.
- Avaat hienoissa juhlissa käsilaukkusi ja sieltä tipahtaa kolme KOIRANKEKSIÄ ja pala keitettyä MAKSAA.
- Huomaat puukeväänä solmion sijasta KURISTUSKAULAIMEN.
- Kerrot ystävilleksi että sisaresi on juuri PENIKOINUT ja saanut komean UROSPENNUN.
- Näytelmäkirjallisuudesta pitävä ystäväsi ketoo juuri LOPETTANEENSA "Hamletin" lukemisen ja sinä mutiset osaaottovasti, ettet tiennytkään hänen omistaneen TANSKANDOGIA.
- Matkustat kahteenkymmeneenlääjän kaupunkiin kuuden kuukauden sisällä ja ainoa asia, jonka muistat on missä kunnossa KEHÄT olivat.

KOIRAMME-lehti 10/89:

Metsästäjien itsensä ja sivullisten turvallisuudesta mm. kanalintu-, sorsa- ja hirvijahdin yhteydessä puhutaan joka vuosi. Pari kuolemaan johtavaa vahingonlaukausta kun joka metsästyskausi näyttää tapahtuvan.

Samassa yhteydessä puhutaan usein myös siitä, miten paljon saaliseläimiä jää haavakkoina metsään kun metsästäjillä ei ole ollut muussa tehtäviinsä koulutettua metsästyskoiraa.

Ja totta onkin, että metsän vilja saataisiin varmemmin "laariin", jos koira olisi metsästyksessä aina ja kaikkialla mukana. Metsästyksen luultavasti kohdistuisi huomattavasti vähemmän eläinräkkäysepäilyksiäkin, jos koirat olisivat mukana.

Tämä metsästyskausi on lisäksi jo osoittanut, että koirien täysmittainen käyttö riistamailla estäisi myös (valta?)osan ihmisenkiä vaatineista metsästysonnettomuuksista.

Moni koira näyttäisi jo käyttäytymisellään ampumatilanteissa isännälle, että jyvällä oleva "saalis" ei ole alkuunkaan oikea.

Henkiin olisi jäänyt sekini länsisuomalainen metsämies, joka sorsastuskauden alkaessa tänä vuonna menehtyi.

Tämä metsämies ampuu sorsaa, joka putosi — toiselle puolelle jokea. Jahtimiehellä ei ollut koiraa, joten hän lähti uimalla sorsaa noutamaan. Menomatka yli joen sujui hyvin, mutta takaisin paluu sorsan kanssa ei. Metsästäjä hukkuu keskelle jokea. Koira olisi tietenkin noutanut saaliin ja isännän henki olisi säästynyt.

Ruotsissa on tulossa voimaan laki, joka määrää tiettyihin metsästysmuo-

toihin koiran pakolliseksi. Mm. sorsastuksen alkupäivinä ei Ruotsissa tulevana vuosina passaa ilman koiraa rannoille lähteä.

Hyvä idea, sopisi toteutettavaksi Suomessa.

Ruotsissa arvelaan tämän lainmuutoksen voimakkaasti lisäävän noutavien koirien kysyntää. Esim. noutajarotujen kasvattajille olisivat tiedossa vilkkaamman kysynnän ajat, jos kasvattien metsästysominaisuuksista olisi kohtuullisessa määrin takeita.

Laki tulee voimaan tietyn siirtymäajan jälkeen, jotta metsästäjät ehtivät hankkimaan ja kouluttamaan itselleen koiria. Varmasti kasvattajatkin ehtivät mukaan tähän boomiin — vaikka pienellä viiveellä.

Kun suomalainen lainsäädäntö monissa asioissa ottaa mallia ruotsalaisesta, tässäkin kohdin täällä kannattaisi valpastua jo hyvissä ajoin.

Ideaalista olisi, että taipumuksiltaan ja näytöiltään hyviä noutajia olisi "valmiina odottamassa" kun kysyntä metsästäjien taholta lähtee kasvuun.

Sama pätee kotimaisiin rotuihimme. Suomenpystykorvan tai karjalankarhu-koiran opettaminen noutamaan ei ole ylivoimaisen vaikeata. Kanalitukantoin heilahtelevat ja hirvien määrää alennetaan valtiovaltan tietoisin päätöksin. Korvaavia käyttömuotoja käyttökoirille tarvitaan.

Edelleen noutavaksi koiriksi on suhteellisen helppo kouluttaa monia muita rotuja. Esim. tällä hetkellä todella voimakkaasti runsastuva saksanmetsästysterrieri on käyttökelpoinen noutaja. Ei senkään käyttöä kannata jättää pelkästään luolissa nuohaamisen varaan. □

PORTTIVAHTI